



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11254/2025
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца „Таково ликвидациони остатак 2022“ д.о.о. Крагујевац, чији је пуномоћник Јасмина Николић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Марко Томовић адвокат из ..., ради накнаде штете - регреса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 922/25 од 04.04.2025. године, у седници одржаној дана 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 922/25 од 04.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 3034/24 од 24.10.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде имовинске штете – регреса исплати износ од 179.355,13 динара са законском затезном каматом почев од 14.03.2016. године, до коначне исплате, а који износ чини 70.06068 % укупног потраживања. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за прекид поступка за износ потраживања према туженом на име накнаде штете у висини од 29.939 % као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 139.615,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 922/25 од 04.04.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке тако да је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде имовинске штете- регреса исплати износ од 179.355,13 динара са законском затезном каматом почев од 14.03.2016. године до коначне исплате а који износ чини 70.06068 % од укупног потраживања као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 124.274,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете- регреса поднета је 29.11.2017. године. Вредност предмета спора је 179.355,13 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то без обзира на преиначење ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као као изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**